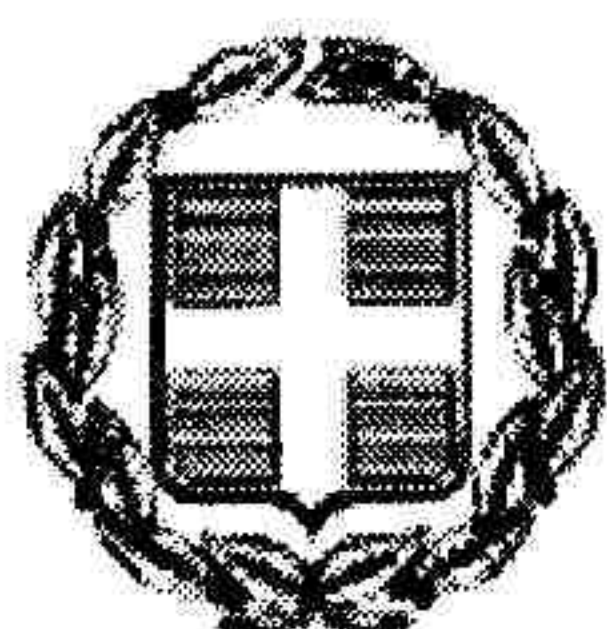

ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΤΜΗΜΑ Β'

Αθήνα, 10-11-2011
Αρ. Πρωτ: Δ13Β 1154419 ΕΞ
2011

Ταχ. Δ/ση : Καρ. Σερβίας 8
Ταχ. Κώδ. : 101 84 Αθήνα
Πληροφορίες : Ε. Πριστούρη
Τηλέφωνο : 2103375876
FAX : 2103375834
e-mail : d13.fma@yo.syzefxis.gov.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Αναφορών
Μέγαρο Βουλής
Τ.Κ. 100 21 ΑΘΗΝΑ
ΚΟΙΝ.: 1) Βουλευτή κ.
Κ. Αϊβαλιώτη
Μέγαρο Βουλής
Τ.Κ. 100 21 ΑΘΗΝΑ
2) Αυτοτελές Γραφείο Κοιν/κού
Ελέγχου
Λεωχάρους 2
Τ.Κ. 105 62 ΑΘΗΝΑ

Θέμα: Υπόθεση κ. Δ. Μίνου

Σχετ.: Η με αριθ. πρωτ. 74/6-10-2011 αναφορά του βουλευτή κ. Κ. Αϊβαλιώτη

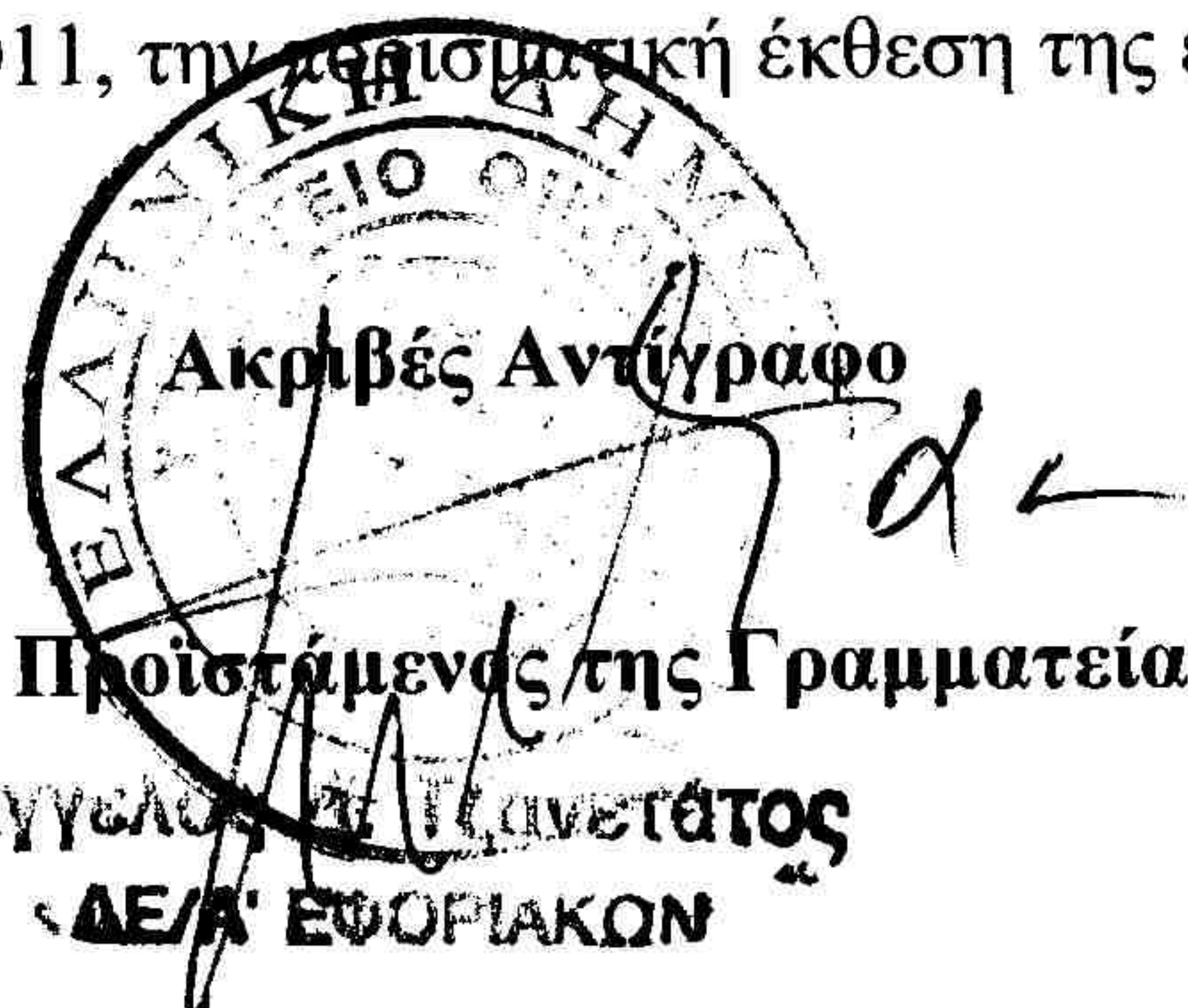
Απαντώντας στην ως άνω αναφορά, σας γνωρίζουμε ότι σχετικά με την ανωτέρω υπόθεση είχε υποβληθεί η με αριθ. πρωτ. 6.741/4-7-2011 αναφορά του ιδίου βουλευτή, η οποία είχε απαντηθεί με το με αριθ. πρωτ. Δ13 1104743 ΕΞ/21-7-2011 έγγραφό μας.

Περαιτέρω, σας επισημαίνουμε ότι η διερεύνηση της υπόθεσης της κ. Μίνου είχε ανατεθεί στην αρμόδια οικονομική επιθεωρήτρια, η οποία με την υπ' αριθ. πρωτ. 467/10-2-2011 πορισματική της έκθεση απεφάνθη για το σύννομο των ενεργειών της Δ.Ο.Υ..

Επίσης, το ζήτημα της οφειλής φόρου μεταβίβασης ακινήτων έχει κριθεί τελεσιδικώς από τα διοικητικά δικαστήρια (ΣΧΕΤ. Διοικ. Πρωτ. Αθ. 3673/2007 και Διοικ. Εφ. Αθ. 2950/2009).

Κατά συνέπεια, δεν απαιτείται οποιαδήποτε άλλη ενέργεια της Διοίκησης σχετικά με την εν λόγω υπόθεση.

Σας επισυνάπτουμε το ανωτέρω απαντητικό έγγραφο με αριθ. πρωτ. Δ13 1104743 ΕΞ/21-7-2011, την πορισματική έκθεση της επιθεωρήτριας και τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις.

Ο Προϊστάμενος της Γραμματείας
Αγγελος Α. Γιαννιτάτος
ΔΕ/Α' ΕΦΟΡΙΑΚΩΝ

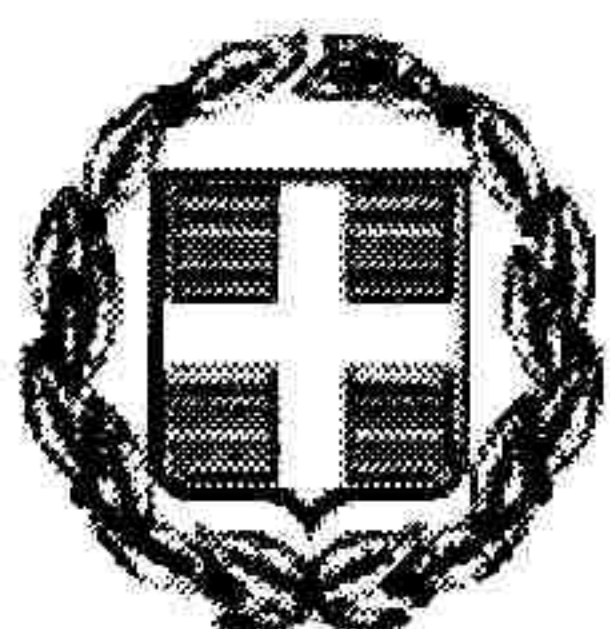
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ: 4

Εσωτ. Διανομή

1. Γρ. Υπουργού Οικονομικών
2. Γρ. Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών
3. Γρ. Γεν. Γραμμ. Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων
4. Γρ. Γεν. Δ/ντή Φορολογίας
5. Δ/ση 13^η, Τμήμα Β' (3 αντίγ.)

ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΤΜΗΜΑ Β΄**

Αθήνα, 21 Ιουλίου 2011
Αρ. Πρωτ: Δ13 1104743 ΕΞ

Ταχ. Δ/ση : Καρ. Σερβίας 8
Ταχ. Κώδ. : 101 84 Αθήνα
Πληροφορίες : Ε. Πριστούρη
Τηλέφωνο : 2103375876
FAX : 2103375834
e-mail : d13.fma@yo.syzefxis.gov.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Αναφορών
Μέγαρο Βουλής
Τ.Κ. 100 21 ΑΘΗΝΑ
ΚΟΙΝ.: 1) Βουλευτή κ.
Κ. Αϊβαλιώτη
Μέγαρο Βουλής
Τ.Κ. 100 21 ΑΘΗΝΑ
2) Αυτοτελές Γραφείο Κοιν/κού
Ελέγχου
Λεωχάρους 2
Τ.Κ. 105 62 ΑΘΗΝΑ

Θέμα: Υπόθεση κ. Δ. Μίνου

Σχετ.: Η με αριθ. πρωτ. 6.741/4-7-2011 αναφορά του βουλευτή κ. Κ. Αϊβαλιώτη

Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική αναφορά σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η διερεύνηση της υπόθεσης της κ. Μίνου είχε ανατεθεί στην αρμόδια οικονομική επιθεωρήτρια, η οποία με την υπ' αριθ. πρωτ. 467/10-2-2011 πορισματική της έκθεση απεφάνθη για το σύννομο των ενεργειών της Δ.Ο.Υ..

Όσον αφορά στην εφετειακή απόφαση, την οποία επικαλείσθε, η απόφαση αυτή (με αριθ. 391/2008 του Γ' Τριμ. Εφετείου Αθ. -κακουργημάτων) αναφέρεται σε ποινική υπόθεση της κ. Μίνου και δεν έχει καμία σχέση με τον οφειλόμενο φόρο μεταβίβασης ακινήτων, ο οποίος επιβλήθηκε δυνάμει φύλλου ελέγχου ήδη οριστικοποιηθέντος με τη με αριθ. 2950/2009 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Σας επισυνάπτουμε την ανωτέρω πορισματική έκθεση της επιθεωρήτριας και τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Προϊσταμένη της Γραμματείας

**Ο ΑΝ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ: 4

Εσωτ. Διανομή

- 1. Γρ. Υπουργού
- 2. Γρ. Γεν. Γραμμ. Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων
- 3. Γρ. Γεν. Δ/ντή Φορολογίας
- 4. Δ/ση 13^η, Τμήμα Β΄ (3 αντίγ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ
& ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝ.Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘ/ΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΡΙΑ:
ΔΑΡΑ-ΠΡΑΠΑ ΘΕΟΔΩΡΑ

ΤΑΧ.Δ/ΝΣΗ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΚΟΛΩΝΟΥ 2
ΤΑΧ.ΚΩΔ.: 104 37 – ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 – 5243240
FAX: 210 – 5222583

Αθήνα, 10.2.2011

Αριθμ.Πρωτ.:467

ΠΡΟΣ: Γεν.Δ/νση Οικον. Επιθ/σης
Δ/νση Επιθ/σης Υπηρεσιών
Τμήμα Α'
Θεμιστοκλέους 5
Τ.Κ. 101 84 – Αθήνα

ΚΟΙΝ.: 1) Γεν.Επιθεωρητή Δημ.Διοίκησης
Λ.Κηφισίας 1
115 23 – Αθήνα
2) Δ.Ο.Υ. Λαυρίου

ΘΕΜΑ: «Εξέταση επιστολής διαμαρτυρίας»

ΣΧΕΤ.: Η αριθ. πρωτ. 1000222/23/ΔΕΥ-Α'89/Φ.7817/9.1.2009 εντολή.

Σε απάντηση της επιστολής διαμαρτυρίας της κας ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΜΙΝΟΥ και του κ.ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, η οποία διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία μας, σε ό,τι αφορά φορολογική υπόθεση αγοραπωλησίας ακινήτου αρμοδιότητας της ΔΟΥ Λαυρίου και προκειμένου να εξετάσουμε τα διαλαμβανόμενα και πραγματικά περιστατικά στο σχετικό οικείο φάκελο της υπόθεσης, ως και το σύννομο των ενεργειών των υπαλλήλων που χειρίστηκαν αυτή την υπόθεση και προς διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σας παραθέτουμε τα κάτωθι :

Στις 2/6/1997 υποβλήθηκε στο Τμήμα Κεφαλαίου της ΔΟΥ Λαυρίου δήλωση φόρου μεταβίβασης, η οποία πήρε αριθμό 627/1997, με αγοραστές α) τον Λυκουρέζο Βασίλειο και β) την Μίνου Δέσποινα και πωλητή τον Μπία ή Στέφα Αλέξανδρο με αντικείμενο πώλησης 950 τ.μ. αγροτεμαχίου στη θέση Δασκαλειό-Κακή Θάλασσα του Δήμου Κερατέας.

Για την παραπάνω δήλωση, η αξία του ακινήτου προσδιορίστηκε σε 9.800.000 δρχ. από τη ΔΟΥ Λαυρίου, την οποία δεν αποδέχθηκαν οι αγοραστές, οι οποίοι πλήρωσαν φόρο 139.050 δρχ. βάσει της δηλωθείσας αξίας που ήταν 3.000.000 δρχ.

Στις 5/11/2002 διενεργήθηκε έλεγχος της δήλωσης όπου σύμφωνα με το συνταχθέν συμβόλαιο με αριθμό 40047/1997 συμβ/φου Αθηνών ΘΗΡΕΣΙΑ ΔΑΛΛΑ ΠΟΛΥΖΩΗ το ακίνητο είχε έκταση συνολικά 11.250 τ.μ. και όχι 950 τ.μ., με αποτέλεσμα να προσδιοριστεί η αξία του ακινήτου σε 168.000.000 δρχ. (Φύλλο Ελέγχου ΦΜΑ 58/2002) και φόρος 46.349.600 δρχ. Επίσης, για την παραπάνω ανακρίβεια προέκυψαν πρόστιμα του Ν.820/78 τόσο στους αγοραστές (από 800.000 δρχ.-πράξεις προστίμων 90. 91/2002) όσο και στον πωλητή (800.000 δρχ. πράξη προστίμου 92/2002).

Για όλες τις παραπάνω πράξεις ελέγχου, οι φορολογούμενοι προσέφυγαν στο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ βεβαιώνοντας η ΔΟΥ το προβλεπόμενο εκ του νόμου 25% των φόρων και προστίμων.

Στις 20/2/2007 εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 3673/2007 απόφαση από ΔΠΑ Τμήμα 12^ο Τριμελές με την οποία μεταρρυθμίζει το 58/2002 φύλλο ελέγχου και προσδιορίζει την αξία των 11.250 τ.μ. από 168.000.000 δρχ. σε 10.650.000 δρχ. και τον πρόσθετο φόρο στο 150% του διαφευγόντος φόρου. Επίσης ακυρώνει τις πράξεις προστίμων 90 και 91/2002 και αναπέμπει την υπόθεση κατά το μέρος αυτό στην αρμόδια ΔΟΥ, προκειμένου να εκδώσει νέες πράξεις προστίμου, σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 2 του Ν.820/78.

Η Υπηρεσία μας εξέδωσε νέες πράξεις προστίμων την 1 και 2/2008 και βεβαίωσε τα ποσά των φόρων που προέκυψαν από την απόφαση του ΔΠΑ.

Επίσης, στις 19/3/2003, ο Προϊστάμενος της ΔΟΥ Λαυρίου ενημέρωσε τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθήνας για την παραπάνω υπόθεση.

Η ΔΟΥ Λαυρίου άσκησε έφεση κατά της 3673/07 απόφασης ΔΠΑ και οι φορολογούμενοι έχουν κάνει αντεφέσεις για διάφορους λόγους.

Στις 4/5/2009 εκδόθηκε η 2950/2009 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών-Τμήμα 1^ο Τριμελές, όπου απέρριψε τόσο την έφεση του Δημοσίου όσο και των φορολογουμένων/ Τέλος, στάλθηκε η υπόθεση στο νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Οικονομικών για αναίρεση, ο οποίος αποφάσισε στις 18/5/2010 ότι δεν ενδείκνυται για αναίρεση.

Κατόπιν των ανωτέρω, η υπόθεση θα κριθεί στα Δικαστήρια.

Η Οικονομική Επιθεωρήτρια

Δάρα-Πράπα Θεοδώρα

ΕΠΕΛΘΗ 30-3-2010

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ

ΩΡΑ 10:25

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΛΕΧ/ΚΑΙ

ΤΟ

Δ.Ο.Υ. ΛΑΥΡΙΟΥ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

10 ΔΕΚ. 2010

Τμήμα 1^ο Τριμελές

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΙΔΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡ. ΠΡΩΤ. 314/2010

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΗΣ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΕΦΟΡΙΑΚΟΣ ΤΕ/Α

Προκαταρκτικό από τους: Ηρακλή Μπούνια, Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ.,
Νικόλαο Σηνταρόπουλο και Δέσποινα Βήχου-Τάταρη -Εισηγήτρια, Εφέτες
Διοικητικών Δικαστηρίων και γραμματέα το Βασίλειο Ράγκο, δικαστικό
υπάλληλο,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Μαΐου 2009
για να δικάσει τις από 16 Απριλίου 2008 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 205/22-5-2008)
και 12 Ιουνίου 2008 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 227/26.6.2008) εφέσεις και την από 23
Σεπτεμβρίου 2008 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 6/29.9.2008) αντέφεση

Α) του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον
Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟΥ) Λαυρίου Αττικής,
το οποίο δεν παραστάθηκε,

κατά των: 1) Βασιλείου Λυκουρέζου και 2) Δέσποινας Μίνου,
κατοίκων Αθηνών (οδός Πατησίων αρ. 77-79), που παραστάθηκαν ο μεν
πρώτος με τον πληρεξούσιό του δικηγόρο Απόστολο Τομαρά η δε δεύτερη
μαζί με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο.

Β) των: 1) Δέσποινας Μίνου και 2) Βασιλείου Λυκουρέζου,
κατοίκων Αθηνών (οδός Πατησίων αρ. 77-79), που παραστάθηκαν η μεν
πρώτη μαζί με τον πληρεξούσιό της δικηγόρο Απόστολο Τομαρά ο δε
δεύτερος με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον
Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟΥ) Λαυρίου Αττικής,
το οποίο δεν παραστάθηκε και

ΑΚΟΙΒΕΣ ΑΠΟΤΥΠΩΣΕΩΣ

14 ΑΠΡ. 2010

ΠΡΟΚΑΤ. Δ.Ο.Υ.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΗΣ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΕΦΟΡΙΑΚΟΣ ΤΕ/Α

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΠΑΝΑΓΟΣ
ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.
ΤΗΛ: 210 3328134

Γ) τ ω ν: 1) Δέσποινας Μίνου και 2) Βασιλείου Λυκουρέζου, κατοίκων Αθηνών (οδός Πατησίων αρ. 77-79), που παραστάθηκαν η μεν πρώτη μαζί με τον πληρεξούσιό της δικηγόρο Απόστολο Τομαρά ο δε δεύτερος με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο,

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟΥ) Λαυρίου Αττικής, το οποίο δεν παραστάθηκε.

Το Δικαστήριο, άκουσε τους διαδίκους που παραστάθηκαν, οι οποίοι ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά,

μ ε λ έ τ η σ ε τη δικογραφία και

σ κ έ φ τ η κ ε σύμφωνα με το νόμο.

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση του Ελληνικού Δημοσίου (ΑΚΔ 3451/18-4-2008), την κρινόμενη αντέφεση των ως άνω φυσικών προσώπων (ΑΒΕΜ 6/29-9-2008), για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (2105882 Α' ειδικό έντυπο παραβόλου), καθώς και την κρινόμενη έφεση των ίδιων φυσικών προσώπων (ΑΚΔ 5939/17-6-2008), όπως συμπληρώθηκε παραδεκτώς με τους πρόσθετους λόγους, για την οποία καταβλήθηκε επίσης το νόμιμο παράβολο (2243881 και 2243883 Α' ειδικά έντυπα παραβόλου), ζητείται να εξαφανισθεί η 3673/2007 οριστική απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας, κατά το μέρος που έγινε εν μέρει δεκτή προσφυγή των φυσικών αυτών προσώπων, μεταρρυθμίστηκε το 58/5-11-2002 φύλλο ελέγχου φόρου μεταβίβασης ακινήτου (ΦΜΑ) του Προϊσταμένου ΔΟΥ Λαυρίου με το οποίο επιβλήθηκε σε βάρος των φυσικών προσώπων διαφορά κύριου φόρου μεταβίβασης ακινήτων 18.185.000 δραχμών, καθώς και πρόσθετος φόρος λόγω μη υποβολής δηλώσεως σε ποσοστό 150% επί του διαφυγόντος φόρου. Οι πιο πάνω αντίθετες εφέσεις και η αντέφεση πρέπει να συνεκδικασθούν, ως συναφείς, αφού στρέφονται κατά της αυτής απόφασης. Η έφεση-του Δημοσίου καθώς και η αντέφεση των φυσικών προσώπων πρέπει να γίνουν τυπικά

δεκτές και να εξεταστούν στην ουσία; ενώ η έφεση των φυσικών προσώπων πρέπει να εξετασθεί ως προς το παραδεκτό αυτής (εμπρόθεσμο).

2. Επειδή, η συζήτηση της παρούσας υπόθεσης χώρησε νομίμως αν και δεν παραστάθηκε το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο κλητεύτηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, όπως προκύπτει από την από 24-11-2008 έκθεση επίδοσης του Αρχιφύλακα Δημήτριου Παππά και τα από 3-11-2008 και 22-9-2008 πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου σε συνδυασμό με τις από 8-7-2008 δύο εκθέσεις επίδοσης του ως άνω Αρχιφύλακα.

3. Επειδή, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999 φεκ 97 Α') στο άρθρο 94 ορίζει ότι : " 1. Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης είναι εξήντα (60) ημερών και αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. 2. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση αν έχουν περάσει τρία (3) χρόνια από τη δημοσίευση της απόφασης". Εξάλλου , στο άρθρο 50 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι " 1. Οι επιδόσεις προς τους ιδιώτες διενεργούνται στην κατοικία ή στο χώρο της εργασίας," κατά περίπτωση, προσωπικώς στους ίδιους ή στους νόμιμους αντιπροσώπους ή στους εκπροσώπους ή στους δικαστικούς πληρεξουσίους ή στους αντικλήτους τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις ειδικότερες αντίστοιχες διατάξεις. 2. Για την εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα , νοείται ως κατοικία η οικία, το διαμέρισμα και γενικώς ο στεγασμένος χώρος που προορίζεται για διημέρευση και διανυκτέρευση, ενώ ως χώρος εργασίας , ο χώρος άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας... ", στο άρθρο 51 ορίζεται ότι " 1. Αν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 απουσιάζουν από την κατοικία τους , το έγγραφο παραδίδεται στο σύζυγο ή σε οποιονδήποτε από τους συγγενείς ή σε μέλος του προσωπικού, εφόσον τα πρόσωπα αυτά συνοικούν μαζί τους και σε περίπτωση μη ανεύρεσης κανενός από τα παραπάνω πρόσωπα , σε οποιονδήποτε από τους λοιπούς συνοίκους", στο άρθρο 52 ορίζεται ότι "Αν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 απουσιάζουν από το κατάστημα, το γραφείο ή το εργαστήριο όπου εργάζονται, το έγγραφο παραδίδεται σε συνεταίρο ή συνεργάτη ή υπάλληλο,

που εργάζεται στον ίδιο χώρο... και στο άρθρο 55 ορίζεται ότι "1. Η επίδοση γίνεται με θυροκόλληση: α) αν τα πρόσωπα, προς τα οποία προβλέπεται ότι διενεργείται η παράδοση του εγγράφου, δεν βρίσκονται ούτε στην κατοικία ούτε στο χώρο της εργασίας τους ή αρνούνται την παραλαβή του ή την υπογραφή της έκθεσης ή δεν μπορούν να υπογράψουν την έκθεση...2. Η θυροκόλληση συνίσταται στην επικόλληση από μέρους του οργάνου της επίδοσης, με την παρουσία ενός μάρτυρα, του επιδοτού εγγράφου στη θύρα της κατοικίας ή του χώρου εργασίας ή του υπηρεσιακού καταστήματος όπου κατοικεί ή εργάζεται, κατά περίπτωση, το πρόσωπο προς το οποίο έπρεπε να διενεργηθεί η παράδοση του εγγράφου". Περαιτέρω, στο άρθρο 56 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: "1. Για κάθε επίδοση το όργανο που τη διενεργεί συντάσσει έκθεση. 2. Η έκθεση, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 44, πρέπει να μνημονεύει: α) ...3. Σε περίπτωση θυροκόλλησης, η έκθεση υπογράφεται από το όργανο (επίδοσης) και το μάρτυρα", ενώ στο άρθρο 44 παρ. 3 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: "Με την επιφύλαξη όσων ορίζουν ειδικότερες διατάξεις, η έκθεση πρέπει να μνημονεύει: α) τον τόπο και το χρόνο που διενεργήθηκε η πράξη και β) το ονοματεπώνυμο και την ιδιότητα του οργάνου που διενήργησε την πράξη, εκείνων που συνέπραξαν ή παραστάθηκαν κατά τη διενέργειά της, καθώς και εκείνου που συνέταξε την έκθεση....".

4. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από το από 17-3-2008 αποδεικτικό επίδοσης προκύπτει ότι η επιμελήτρια δικαστηρίων Θεοδώρα Γιαννοπούλου μετέβη, την ανωτέρω ημερομηνία, στην Πετρούπολη (οδός Θεσσαλίας 118), προκειμένου να επιδώσει επικυρωμένο αντίγραφο της προσβαλλόμενης απόφασης (3673/2007 ΔΠΑ) στην "Κουντοπούλου Αθηνά", πληρεξούσιο δικηγόρο των ως άνω εκκαλούντων και εφεσίβλητων φυσικών προσώπων, και αφού δεν βρήκε αυτήν στην παραπάνω διεύθυνση, ούτε κανέναν άλλο σύνοικο συγγενή ή υπηρετούντα αυτής, θυροκόλλησε παρουσία της μάρτυρος Θεοφ. Γιαννακοπούλου. Με το πιο πάνω περιεχόμενο το αποδεικτικό αυτό είναι άκυρο, διότι, μεταξύ άλλων, δεν προσδιορίζει

ειδικότερα τον τόπο στον οποίο επιχειρήθηκε πράγματι η επίδοση και στη συνέχεια έγινε η θυροκόλληση, αν δηλαδή αυτή έγινε στο γραφείο ή στην οικία της ανωτέρω πληρεξουσίας δικηγόρου, προκειμένου να κριθεί αν, λόγω απουσίας αυτής και των συνοίκων συγγενών της ή υπηρετούντων αυτή, θυροκολλήθηκε νομίμως σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 1 του ΚΔιοικΔ. (βλ. ΣτΕ 235/2005, 816/2004), ενώ δεν αναφέρει και την ιδιότητα της μάρτυρος Θεοφ. Γιαννακοπούλου (π.χ. επιμελήτρια δικαστηρίων, δικαστική υπάλληλος κλπ), που παραστάθηκε στη διενέργεια της θυροκόλλησης, όπως απαιτεί η προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 44 παρ. 3 περ. β του ΚΔιοικΔ. Συνεπώς, εφόσον η προβαλλόμενη απόφαση, δεν επιδόθηκε νομίμως στα ως άνω φυσικά πρόσωπα, δεν άρχισε να τρέχει η εξηκονθήμερη προθεσμία για την άσκηση της κρινόμενης έφεσης, η οποία, αφού κατατέθηκε στη Γραμματεία του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών στις 17-6-2008, δηλαδή σε χρόνο που απέχει λιγότερο από τρία έτη από την ημερομηνία δημοσίευσης της προβαλλόμενης απόφασης (30-3-2007), ασκείται εμπρόθεσμα. Επομένως, η κρινόμενη έφεση των ως άνω φυσικών προσώπων, εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις του παραδεκτού αυτής, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί στην ουσία.

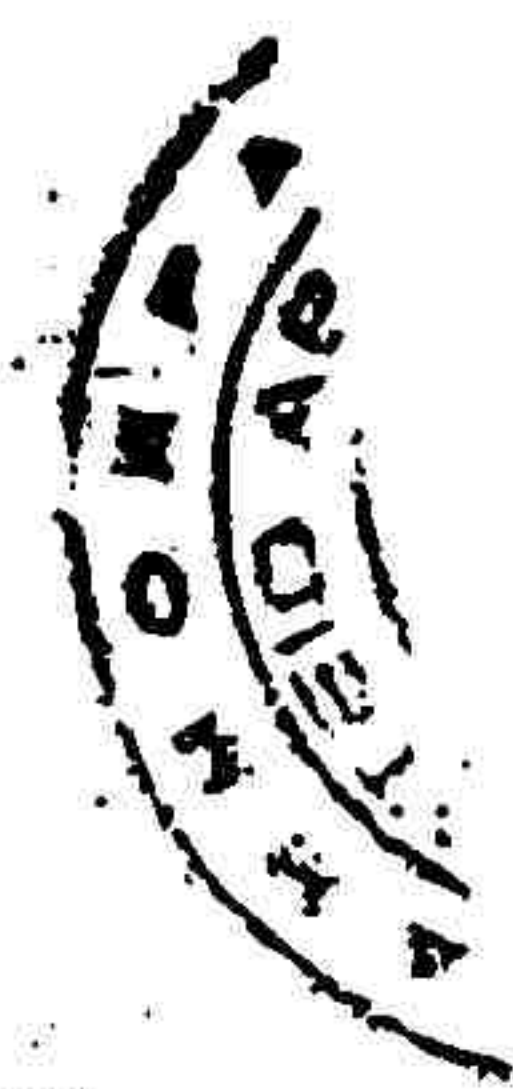
5. Επειδή, στον α.ν. 1521/1950, που κυρώθηκε με το ν. 1587/1950 (φεκ 294 Α), ορίζεται στο άρθρο 1 ότι: "1. Εφ' εκάστης εξ επαχθούς αιτίας μεταβιβάσεως ακινήτου ή πραγματικού επί ακινήτου δικαιώματος ... επιβάλλεται φόρος επί της αξίας αυτών ... 4. Ως αξία λογίζεται η αγοραία αξία την οποίαν έχει το ακίνητο ... κατά την ημέρα της μεταβιβάσεως του.". Επίσης, στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου ορίζονται τα εξής: "1. Δια τον καθορισμό της αξίας του ακινήτου ... λαμβάνεται υπόψη α) ... β) ... γ) ... δ) ... ε) η ημέρα της υπογραφής του οριστικού συμβολαίου. ... 2. Δια τον προσδιορισμόν της αξίας του ακινήτου ... λαμβάνονται υπόψη και συνεκτιμώνται τα στοιχεία μεταβιβάσεων παρομοίων περιουσιακών στοιχείων, τα οποία προκύπτουσιν εξ ετέρων συμβολαίων ... ή εξ άλλων εκτιμήσεων. Εν περιπτώσει καθ' ην ελλείπουν τα στοιχεία ταύτα ή, κατά την κρίση του Οικονομικού Εφόρου τα

υπάρχοντα είναι ανεπαρκή ή απρόσφορα ενεργείται υπό τούτου προσδιορισμός της αξίας δια χρήσεως παντός άλλου μέσου". Περαιτέρω, στο άρθρο 9 παρ. 1 του ίδιου ν. 1587/1950, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 1563/1985 (φεκ 151 Α') ορίζεται ότι σε περίπτωση παραλείψεως υποβολής δηλώσεως ΦΜΑ επιβάλλεται πρόσθετος φόρος οριζόμενος σε ποσοστό 150% επί του καταλογιζόμενου φόρου. Εξάλλου, στο άρθρο 41 του ν. 1249/82 (φεκ 43 Α), ορίζονται τα εξής: "1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας, λαμβάνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, μονοκατοικία, διαμέρισμα, κατάστημα, αγρόκτημα και άλλα... Οι τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομοίωσής τους θα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών". Από το συνδυασμό των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει ότι στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων, ο χρόνος γένεσης της φορολογικής ενοχής ανάγεται στο χρόνο κατάρτισης του οριστικού συμβολαίου μεταβίβασης του ακινήτου. Κατά συνέπεια, προκειμένου περί μεταβιβάσεων ακινήτων, που έλαβαν χώρα πριν από την υπαγωγή τους στο αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας του, ο φόρος μεταβίβασης υπολογίζεται επί της αγοραίας αξίας των ακινήτων αυτών κατά το χρόνο της μεταβίβασής τους, για τον προσδιορισμό δε αυτής λαμβάνονται υπόψη ως συγκριτικά στοιχεία, μεταβιβάσεις παρόμοιων περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1587/1950 και όχι οι προκαθορισμένες βάσει του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού τιμές. Δεδομένου δε ότι τα δύο συστήματα είναι αυτότελή, δεν είναι κατά νόμο πρόσφορη και επιτρεπτή η χρήση της προκύπτουσας φορολογητέας αξίας ακινήτων που υπάγονται στο σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού, ως συγκριτικών στοιχείων και εν γένει αποδεικτικών μέσων, για τον προσδιορισμό της πραγματικής αγοραίας αξίας άλλων ακινήτων των οποίων η αξία προσδιορίζεται κατά τις πάνγιες διατάξεις του ν. 1587/1950. (πρβλ ΣτΕ 2487/1993). Τέλος, στο άρθρο 16 του ν.1587/1950 ορίζεται ότι: "1.... 2....4.... Εάν εντός τεσσάρων ετών από της καταρτίσεως του οριστικού συμβολαίου μεταβιβάσεως ακυρωθεί τούτο ένεκεν ελαττώματος, αφορώντας εις τας νομικάς

σχέσεις του πωλητού προς το ακίνητον ή ένεκεν άλλων εξαιρετικών λόγων, δεν επιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως δια την ακύρωσιν, ο δε επί της αρχικής μεταβιβάσεως φόρος περιορίζεται εις το ήμισυ του αναλογούντος τοιούτου επί της αγοραίας αξίας του ακινήτου. 7. Εάν η πράξις μεταβιβάσεως δεν μετεγράφη στα οικεία βιβλία μεταγραφών ένεκα παρεμβληθέντος νομικού κωλύματος περί την μεταγραφήν και ακυρωθεί αύτη εντός έτους από της συντάξεως της δικαστικής, δεν επιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως για την ακύρωσιν και επιστρέφεται ο κατά την κατάρτισιν του ακυρουμένου συμβολαίου καταβληθείς φόρος μεταβιβάσεως".

6. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία των φακέλων των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων, με αριθμούς 1, 2 και 3 πινακίων της ίδιας δικασίμου (4.5.2009), προκύπτουν τα ακόλουθα: Οι εκκαλούντες - αντεκαλλούντες - εφεσίβλητοι (Δέσποινα Μίνου και Βασίλειος Λυκουρέζος), ως αγοραστές, υπέβαλαν από κοινού με πωλητή, τον Αλέξανδρο Μπία, την 627/2-6-1997 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτων προς τη ΔΟΥ Λαυρίου, με την οποία δήλωσαν ότι με το 4047/24-7-1997 συμβόλαιο πώλησης της συμβολαιογράφου Αθηνών, Θηρεσίας Δάλλα- Πολυζώη, μεταβιβάσθηκε σε αυτούς, κατά ποσοστό 1/2 εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο, επιφανείας 950 τ.μ. στη θέση "Δασκαλειό-Κακή Θάλασσα", της περιφέρειας Κερατέας Αττικής. Ως αξία του πιο πάνω ακινήτου δηλώθηκε το ποσό των 3.000.000 δραχμών, ενώ η φορολογική αρχή προσδιόρισε αυτήν προσωρινώς στο ποσό των 9.800.000 δραχμών. Μη γενομένης δεκτής της παραπάνω προεκτίμησης, η φορολογική αρχή διενήργησε έλεγχο, από τον οποίο προέκυψε ότι στο προαναφερόμενο συμβόλαιο, ως πωλητής αναφερόταν ο Αλέξανδρος Στέφας, ως αγοραστές τα προαναφερόμενα φυσικά πρόσωπα και ως μεταβιβασθέντα ακίνητα, τα αγροτεμάχια με αριθμούς 26, 27 (άρτια και οικοδομήσιμα) και 28, επιφανείας 4.000 τ.μ., 4.250 τ.μ. και 3.000 τ.μ. αντίστοιχα, ευρισκόμενα στην ίδια θέση της περιφέρειας Κερατέας Αττικής. Κατόπιν αυτού, η φορολογική αρχή προέβη στην εκτίμηση της αξίας των πιο πάνω ακινήτων, συνεκτιμώντας τη μεταβίβαση: α) αγροτεμαχίου, επιφάνειας 240 τ.μ., μη αρτίου και μη

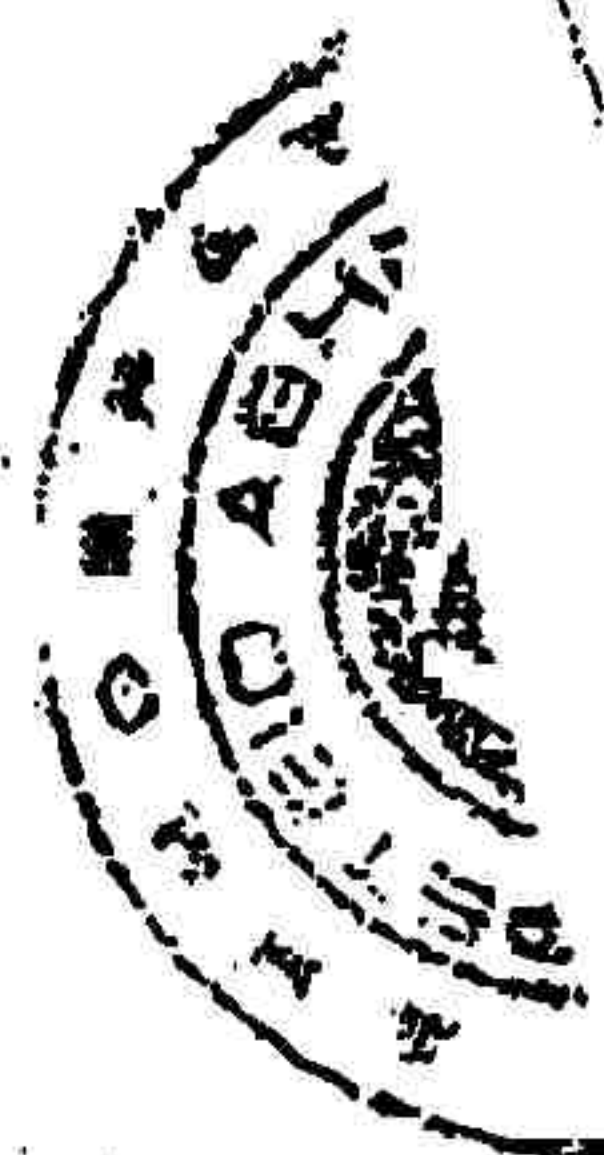

οικοδομήσιμου, στη θέση "Δασκαλειό" απέχοντος 800 μέτρα από τη θάλασσα, αντί 11.000 δραχμών ανά τ.μ. που έλαβε χώρα στις 26-3-1996 και β) αγροτεμαχίου, επιφανείας 1.000 τ.μ. στη θέση "Κακή Θάλασσα" μη αρτίου και μη οικοδομήσιμου, σε απόσταση 900 μέτρων από τη θάλασσα αντί 8.000 δραχμών ανά τ.μ., που έλαβε χώρα στις 4-5-1995. Στη συνέχεια, με το 58/5-11-2002 φύλλο ελέγχου ΦΜΑ η αξία των μεταβιβασθέντων ακινήτων προσδιορίσθηκε από τη φορολογική αρχή στο συνολικό ποσό των 168.000.000 δραχμών [ειδικότερα το πρώτο στο ποσό των 64.000.000 δραχμών, (δηλ. 16.000 ανά τ.μ.), το δεύτερο στο ποσό των 68.000.000 δραχμών (επίσης 16.000 ανά τ.μ.) και το τρίτο στο ποσό των 36.000.000 δραχμών (δηλ. 12.000 δραχμών ανά τ.μ.)] και επιβλήθηκαν σε βάρος των αγοραστών οι φορολογικές επιβαρύνσεις που προειπώθηκαν. Επιπλέον η φορολογική αρχή θεωρώντας τα μεταβιβασθέντα ακίνητα ως μη δηλωθέντα επέβαλε με το παραπάνω φύλλο ελέγχου πρόσθετο φόρο σε ποσοστό 150% επί του μη δηλωθέντος ποσού φόρου. Κατά του παραπάνω φύλλου ελέγχου, τα ως άνω φυσικά πρόσωπα άσκησαν προσφυγή ισχυριζόμενα ότι δεν έχουν καταστεί ακόμη κύριοι των μεταβιβασθέντων ακινήτων, δεδομένου ότι δεν έχει λάβει χώρα μεταγραφή του μεταβιβαστικού συμβολαίου στο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο και τούτο, διότι ο πωλητής των εν λόγω ακινήτων έχει υποπέσει σε σωρεία αδικημάτων, μεταξύ των οποίων και στο αδίκημα της πλαστογραφίας, καθόσον ανέλαβε να μεταγράψει το μεταξύ τους συνταχθέν μεταβιβαστικό συμβόλαιο στο Υποθηκοφυλακείο και ενώ ο Υποθηκοφύλακας Κερατέας αρνήθηκε την εν λόγω μεταγραφή, ο πωλητής εμφάνισε πλαστό πιστοποιητικό μεταγραφής. Επίσης ισχυρίστηκαν ότι για την παραπάνω πλαστογραφία καθώς και για απάτη ασκήθηκε σε βάρος του πωλητή δίωξη σε βαθμό κακουργήματος και ότι στο κατηγορητήριο, με το οποίο παραπέμφθηκε μαζί με τη συμβολαιογράφο Θηρεσία Δάλλα-Πολυζώη ως συνεργό, αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος πώλησε ακίνητα, τα οποία αποτελούν δημόσια δασική έκταση. Για την απόδειξη δε του παραπάνω ισχυρισμού προσκόμισαν πρωτοδίκως σχετικά έγγραφα της ποινικής δικογραφίας κατά το στάδιο της ανάκρισης καθώς και την από 14-4-2003 βεβαίωση του ιδιώτη τοπογράφου μηχανικού Γρηγορίου

Αριθμός απόφασης : 2950/2009

Σκόρδα. Ακόμη, τα ως άνω φυσικά πρόσωπα υποστήριξαν με την προσφυγή τους ότι ο προσδιορισμός της αξίας των ακινήτων από τη φορολογική αρχή είναι υπερβολικός, διότι αφενός με το αντικειμενικό σύστημα, στο οποίο υπήχθη από το 1999 όλη η περιοχή του Δήμου Λαυρεωτικής, η αξία των ακινήτων στην ένδικη περιοχή ανέρχεται από 1.000 έως 2.000 δραχμές το τ.μ. και αφετέρου τα συγκριτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η φορολογική αρχή δεν έχουν καμία σχέση με τα επίδικα, τα οποία είναι εξόχως μειονεκτικά, δεδομένου ότι βρίσκονται σε βραχώδη περιοχή. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη ότι η ένδικη πράξη μεταβίβασης δεν είχε ακυρωθεί δικαστικώς για νομικά ελαττώματα ή για νομικό κώλυμα περί τη μεταγραφή της, απέρριψε ως αβάσιμο τον ισχυρισμό αυτών ότι, ως μη κύριοι του ακινήτου, δεν οφείλουν φόρο, αφού σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις φόρος μεταβίβασης επιβάλλεται κατά τη σύνταξη του οριστικού συμβολαίου και μόνο σε περίπτωση δικαστικής ακύρωσης αυτού, επιστρέφεται κατά περίπτωση, τμήμα ή ολόκληρος ο φόρος στον καταβάλλοντα αυτόν. Επίσης, το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό αυτών για το δασικό χαρακτήρα των ένδικων ακινήτων, αφενός μεν ως αλυσιτελή δεδομένου ότι ο ένδικος φόρος οφείλεται για κάθε μεταβίβαση για την οποία δεν έχει λάβει χώρα ακύρωση του μεταβιβαστικού συμβολαίου, αφετέρου δε ως ουσία αβάσιμο, εφόσον δεν προσκόμισαν προς απόδειξη αυτού βεβαίωση του αρμοδίου Δασάρχη, αλλά την από 14-4-2003 βεβαίωση του ιδιώτη τοπογράφου μηχανικού Γρηγορίου Σκόρδα. Εξάλλου, το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη ότι τα συγκριτικά στοιχεία της φορολογικής αρχής είναι πρόσφορα και επαρκή, αφού όπως αναφέρεται στην έκθεση ελέγχου αφορούν σε πλησιόχωρα και παρόμοια ακίνητα, τα οποία μεταβιβάσθηκαν σε χρόνο, που απέχει λίγο από το χρόνο της ένδικης μεταβίβασης και ότι σε σχέση με τα συγκριτικά τα κρινόμενα πλεονεκτούν μεν από άποψη χρόνου μεταβίβασης, καθόσον μεταβιβάσθηκαν 16 και 26 μήνες αντίστοιχα, αργότερα από τα συγκριτικά, χρονικό διάστημα που κατά τα κοινώς γνωστά σημειώθηκε άνοδος στις τιμές των ακινήτων της περιοχής, τα δύο δε εξ αυτών πλεονεκτούν και ως προς το ότι είναι άρτια και οικοδομήσιμα, μειονεκτούν όμως ως προς το γεγονός ότι

αποτελούν μεταβιβάσεις ιδανικών μεριδίων, στοιχείο που καθιστά δυσχερή την εκμετάλλευσή τους, έκρινε ότι η αγοραία αξία αυτών, κατά τον κρίσιμο χρόνο (της σύνταξης του οριστικού συμβολαίου), ανέρχεται για το 26 αγροτεμάχιο σε 40.000.000 δραχμές (4.000 τ.μ. x 10.000 δρχ ανά τ.μ.), για το 27 αγροτεμάχιο σε 42.500.000 δραχμές (4.250 τ.μ. x 10.000 δρχ ανά τ.μ.) και για το 28 αγροτεμάχιο σε 24.000.000 δραχμές (3.000 τ.μ. x 8.000 δρχ ανά τ.μ.) και συνολικά σε 106.500.000 δραχμές ή 312.545,85 ευρώ και ότι, εφόσον τα παραπάνω ακίνητα δεν δηλώθηκαν, συντρέχει περίπτωση επιβολής πρόσθετου φόρου. Κατόπιν αυτών, με την εκκαλούμενη απόφαση, μεταξύ άλλων, έγινε εν μέρει δεκτή η πιο πάνω προσφυγή, μεταρρυθμίστηκε το 58/5-11-2002 φύλλο ελέγχου ΦΜΑ του Προϊσταμένου ΔΟΥ Λαυρίου και προσδιορίστηκε η αγοραία αξία των ένδικων ακινήτων σε 312.545,85 ευρώ σύμφωνα με τα ανωτέρω καθώς και ο πρόσθετος σε ποσοστό 150% επί του φόρου που διέφυγαν. Κατά της απόφασης αυτής στρέφονται ήδη το Δημόσιο με την έφεσή του και τα ως άνω φυσικά πρόσωπα με την έφεση και την αντέφεσή τους ζητώντας την εξαφάνισή της για τους παρακάτω λόγους.

7. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση των φυσικών προσώπων, όπως συμπληρώθηκε με τους πρόσθετους λόγους, προβάλλεται ότι το ένδικο φύλλο ελέγχου είναι νομικά πλημμελές, γιατί, κατά παράβαση του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος και του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 2690/1999 δεν κλήθηκε, πριν από την έκδοση αυτού, σε ακρόαση από τη φορολογική αρχή προκειμένου να εκθέσουν τις απόψεις τους και παράσχουν εξηγήσεις, τη νομική δε αυτή πλημμέλεια, παρέλειψε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, όπως είχε σχετική υποχρέωση. Όμως, η τήρηση της διαδικασίας της προηγούμενης κλήσης σε ακρόαση δεν έχει έδαφος εφαρμογής στην προκείμενη περίπτωση, εφόσον η ένδικη πράξη εκδόθηκε βάσει αντικειμενικών προϋποθέσεων και κατόπιν υποβολής δηλώσεως των φορολογουμένων, γι' αυτό ο προαναφερόμενος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Επίσης, ο λόγος της έφεσης των φυσικών προσώπων ότι δεν οφείλουν φόρο, γιατί δεν είναι κύριοι των ένδικων ακινήτων, εφόσον αυτά

10

ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο και δεν έχει λάβει χώρα μεταγραφή του μεταβιβαστικού συμβολαίου, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Και τούτο, διότι η ένδικη πράξη μεταβίβασης δεν έχει ακυρωθεί δικαστικώς για νομικά ελαττώματα ή για νομικό κώλυμα περί τη μεταγραφή της, αφού σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις φόρος μεταβίβασης επιβάλλεται κατά τη σύνταξη του οριστικού συμβολαίου και μόνο σε περίπτωση δικαστικής ακύρωσης αυτού, επιστρέφεται κατά περίπτωση, τμήμα ή ολόκληρος ο φόρος στον καταβάλλοντα αυτόν. Περαιτέρω, με την πιο πάνω έφεση των φυσικών προσώπων, όπως συμπληρώθηκε με τους πρόσθετους λόγους, προβάλλεται ότι κακώς το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό τους ότι τα ένδικα ακίνητα αποτελούν δημόσια δασική έκταση, αλλά θα έπρεπε να εκδώσει προδικαστική απόφαση διατάσσοντας τη συμπλήρωση των αποδείξεων. Για την απόδειξη δε αυτού επικαλούνται και προσκομίζουν την 391/2008 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (κακουργημάτων), η οποία κατέστη τελεσίδικη με την 337/2009 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών. Με την τελευταία απόφαση ο Αλέξανδρος Στέφας, πωλητής των ένδικων ακινήτων, κηρύχθηκε ένοχος για το αδίκημα της απάτης κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια, και συγκεκριμένα παρέστησε ψευδώς στη Δέσποινα Μίνου και το Βασίλειο Λυκουρέζο ότι έχει στην πλήρη κυριότητά του τα ένδικα ακίνητα αν και γνώριζε ότι αυτά αποτελούν δημόσια δασική έκταση, ενώ κηρύχθηκε αθώος της πλαστογραφίας μετά χρήσεως και συγκεκριμένα ότι νόθευσε τη δήλωση φόρου μεταβίβασης των ένδικων ακινήτων προς τη ΔΟΥ Λαυρίου. Τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία νομίμως προσκομίζονται για πρώτη φορά στην παρούσα δίκη, κατ' άρθρο 96 παρ. 2 του ΚΔιοικΔ, προς απόκρουση του πραγματικού ισχυρισμού τους ότι τα ένδικα ακίνητα αποτελούν δημόσια δασική έκταση που είχε προβληθεί και πρωτοδίκως, εφόσον η μη επίκληση και προσαγωγή τους στην πρωτόδικη δίκη είναι δικαιολογημένη, ενόψει του οψιγενούς χαρακτήρα των ποινικών αυτών αποφάσεων (βλ. ΣτΕ 695/2009, 1848, 2468/2008 Ολ.). Όμως, από την τελεσίδικη αυτή απόφαση του ποινικού Δικαστηρίου, τα αναφερόμενα στην απόφαση αυτή έγγραφα καθώς και τα λοιπά στοιχεία που προσκομίσθηκαν πρωτοδίκως, το Δικαστήριο δεν πείθεται ότι τα ένδικα ακίνητα

αποτελούν δημόσια δασική έκταση, εφόσον δεν έχει αναγνωριστεί με δικαστική απόφαση η κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου επ' αυτής, ενώ δεν προκύπτει με σαφήνεια αν τα ένδικα ακίνητα, που βρίσκονται στη θέση Δασκαλειό – Κακή Θάλασσα της περιφέρειας Δήμου Κερατέας, εμπίπτουν στην ευρύτερη έκταση που χαρακτηρίστηκε δημόσια δασική (και εκκρεμεί η σχετική διαδικασία), η οποία όμως βρίσκεται στη θέση Πούντα-Δασκαλειό της ίδιας περιφέρειας (βλ. το 987/203-2000 έγγραφο του Δασαρχείου Λαυρίου). Συνεπώς ο παραπάνω λόγος της έφεσης των φυσικών προσώπων πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, ενώ το πρωτόδικο Δικαστήριο ευχέρεια έχει και όχι υποχρέωση να διατάσσει τη συμπλήρωση των αποδείξεων κατ' άρθρο 151 Κ.Διοικ.Δ. (βλ. ΣτΕ 1605/2009). Εξάλλου, ο μοναδικός λόγος της έφεσης του Δημοσίου, ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του ότι τα δύο πρώτα ένδικα ακίνητα πλεονεκτούν των συγκριτικών διότι είναι άρτια και οικοδομήσιμα, καθώς και τη χρονική απόσταση μεταξύ της μεταβίβασης των τριών ένδικων ακινήτων και των συγκριτικών στοιχείων, πρέπει να απορριφθεί, διότι στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, αφού τα πλεονεκτήματα αυτά λήφθηκαν υπόψη σύμφωνα με τα ανωτέρω. Περαιτέρω, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην πέμπτη σκέψη, η προσδιοριζόμενη κατά το αντικειμενικό σύστημα φορολογητέα αξία των ακινήτων δεν αποτελεί πρόσφορο συγκριτικό στοιχείο για τον προσδιορισμό της αγοραίας αξίας αυτών, για τούτο και ο σχετικός λόγος της έφεσης και της αντέφεσης των φυσικών προσώπων πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Έτσι, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι 1) τα συγκριτικά στοιχεία της φορολογικής αρχής είναι πρόσφορα και επαρκή, αφού όπως αναφέρεται στην έκθεση ελέγχου αφορούν σε πλησιόχωρα και παρόμοια ακίνητα, τα οποία μεταβιβάσθηκαν σε χρόνο, που απέχει λίγο από το χρόνο της ένδικης μεταβίβασης και 2) σε σχέση με τα συγκριτικά τα κρινόμενα πλεονεκτούν μεν από άποψη χρόνου μεταβίβασης, καθώς αν μεταβιβάσθηκαν 16 και 26 μήνες αντίστοιχα, αργότερα από τα συγκριτικά, χρονικό διάστημα που κατά τα κοινώς γνωστά σημειώθηκε άνοδος στις τιμές των ακινήτων της περιοχής, τα δύο δε εξ αυτών πλεονεκτούν και ως προς το ότι είναι άρτια και οικοδομήσιμα, μειονεκτούν όμως ως προς το γεγονός ότι

12

Αριθμός απόφασης : 2950/2009

αποτελούν μεταβιβάσεις ιδανικών μεριδίων, στοιχείο που καθιστά δυσχερή την εκμετάλλευσή τους, κρίνει ότι ορθώς προσδιορίσθηκε η αγοραία αξία αυτών, κατά τον κρίσιμο χρόνο της σύνταξης του οριστικού συμβολαίου, για το 26 αγροτεμάχιο σε 40.000.000 δραχμές (4.000 τ.μ. Χ 10.000 δρχ ανά τ.μ.) , για το 27 αγροτεμάχιο σε 42.500.000 δραχμές (4.250 τ.μ. Χ 10.000 δρχ ανά τ.μ.) και για το 28 αγροτεμάχιο σε 24.000.000 δραχμές (3.000 τ.μ. Χ 8.000 δρχ ανά τμ). και συνολικά σε 106.500.000 δραχμές ή 312.545,85 ευρώ. Επίσης, εφόσον τα παραπάνω ακίνητα δεν δηλώθηκαν, ορθώς κρίθηκε ότι συντρέχει περίπτωση επιβολής πρόσθετου φόρου σε βάρος τους σε ποσοστό 150% του φόρου που διέφυγαν ανεξαρτήτως της υπαιτιότητας αυτών. Συνεπώς, οι σχετικοί λόγοι της έφεσης των φυσικών προσώπων καθώς και της αντέφεσης αυτών πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι, ενώ οι λοιποί λόγοι της αντέφεσης, οι οποίοι δεν αφορούν τον προσδιορισμό της αγοραίας αξίας των μεταβιβασθέντων ακινήτων, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι, διότι δεν είναι μέσα στα όρια του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της έφεσης που άσκησε το Δημόσιο σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 2 του ΚΔιοικΔ.

8. Επειδή, κατ' ακολουθία, οι κρινόμενες αντίθετες εφέσεις του Δημοσίου και των φυσικών προσώπων, καθώς και η αντέφεση των τελευταίων πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμες, ενώ τα παράβολα που καταβλήθηκαν πρέπει να καταπέσουν υπέρ του Δημοσίου. Περαιτέρω, τα δικαστικά έξοδα, σε σχέση με την έφεση και αντέφεση των φυσικών προσώπων, εφόσον δεν υπάρχει σχετικό αίτημα του Δημοσίου, δεν πρέπει να καταλογιστούν σε βάρος τους, ενώ σε σχέση με την έφεση του Δημοσίου, μετ' εκτίμηση των περιστάσεων, πρέπει να απαλλαγεί το Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα των φυσικών προσώπων.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Συνεκδικάζοντας τις αντίθετες εφέσεις του Δημοσίου και των ως άνω φυσικών προσώπων καθώς και την αντέφεση των τελευταίων,

Απορρίπτει αυτές.

Αριθμός απόφασης :2950/2009

Ορίζει να καταπέσουν υπέρ του Δημοσίου τα καταβληθέντα παράβολα.

Απαλλάσσει το Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα των ως άνω φυσικών προσώπων σε σχέση με την έφεση του Δημοσίου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 2 Νοεμβρίου 2009 και δημοσιεύτηκε στην ίδια πόλη σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού στις 25 Νοεμβρίου 2009.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΠΟΥΝΙΑΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΗΧΟΥ-ΤΑΤΑΡΗ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΡΑΓΚΟΣ

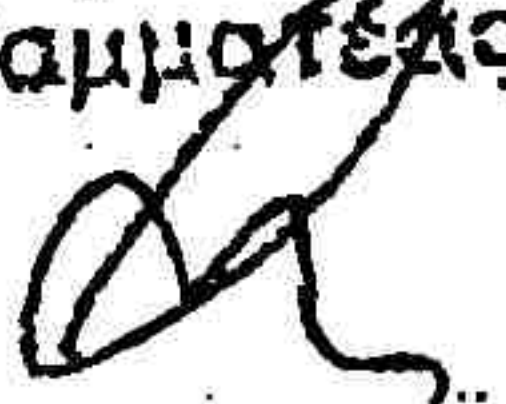
Β.Γ.

Ακριβές αντίγραφο

Αθήνα 16-3-10

Γραμματέας

Βασίλειος Ράγκος

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 3673/2007

ΓΑΚ 125212003

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ 12ο Τριμελές

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Ιανουαρίου 2006, με δικαστές τους Ελένη Παναγοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Αναστάσιο Σάββα, Αθηνά Τσώνου (εισηγήτρια), Πρωτοδίκες Δ.Δ., και γραμματέα την Ευτυχία Στεργίου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την προσφυγή με χρονολογία 17 Ιανουαρίου 2003,

των : 1) Δέσποινας Μίνου και 2) Βασιλείου Λυκουρέζου, κατοίκων Αθήνας (Οδός Φερρών αριθμ. 3), οι οποίοι (οι οποίοι) δεν εμφανίστηκαν στο ακροατήριο, αλλά λογίζεται ότι παραστάθηκαν, μετά την υποβολή της από 39-1-2006 δήλωσης (άρθρου 133 παρ. 2 ΚΔΔ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2915/2001), της πληρεξουσίας τους δικηγόρου, Αθηνάς Γκουντοπούλου (οδός Θεσσαλίας αριθμ. 118 – Πετρούπολη Αττικής),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟΥ) Λαυρίου Αττικής, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή με την κρινόμενη προσφυγή για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. τα 362107 και 246532 Σειράς Α' αποδεικτικά είσπραξης παραβόλου), οι προσφεύγοντες ζητούν παραδεκτώς την ακύρωση: α) του 58/5-11-2002 φύλλου ελέγχου φόρου μεταβίβασης ακινήτου (ΦΜΑ) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λαυρίου, με το οποίο καταλογίστηκε σε βάρος των προσφευγόντων διαφορά κυρίου φόρου ύψους 18.185.000 δραχμών, καθώς και πρόσθετος φόρος λόγω μη υποβολής δήλωσης σε ποσοστό 150% επί του ανωτέρω ποσού φόρου και β) των 90 και 91/5-11-2002 συναφών Πράξεων του ίδιου ως άνω Προϊσταμένου, με τις οποίες επιβλήθηκε σε κάθε έναν από τους προσφεύγοντες πρόστιμο του άρθρου 31 του ν. 820/1978, ύψους 400.000

δραχμών. Εξάλλου, η υπό κρίση προσφυγή, απαραδέκτως στρέφεται κατά της από 5-11-2002 έκθεσης εκτίμησης της ανωτέρω φορολογικής αρχής, ενόψει του ότι η έκθεση αυτή δεν αποτελεί αυτοτελή διοικητική πράξη, αλλά την αιτιολογία της πρώτης προσβαλλόμενης πράξης και ως εκ τούτου στερείται εκτελεστότητας.

2. Επειδή, στον Α.Ν.1521/1950, που κυρώθηκε με τον Ν. 1587/1950 άρθρο 1 ορίζεται ότι: «1. Εφ' εκάστης εξ επαχθούς αιτίας μεταβιβάσεως ακινήτου ή πραγματικού επί ακινήτου δικαιώματος ... επιβάλλεται φόρος επί της αξίας αυτών ... 4. Ως αξία λογίζεται η αγοραία αξία την οποίαν έχει το ακίνητο ... κατά την ημέρα της μεταβιβάσεώς του.». Εξάλλου στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου ορίζονται τα εξής: «1. Δια τον καθορισμό της αξίας του ακινήτου ... λαμβάνεται υπόψη α) ... β) ... γ) ... δ) ... ε) η ημέρα της υπογραφής του οριστικού συμβολαίου. ... 2. Διά τον προσδιορισμόν της αξίας του ακινήτου ... λαμβάνονται υπόψη και συνεκτιμώνται τα στοιχεία μεταβιβάσεων παρομοίων περιουσιακών στοιχείων, τα οποία προκύπτουσιν εξ ετέρων συμβολαίων ... ή εξ άλλων εκτιμήσεων. Εν περιπτώσει καθ' ήν ελλείπουν τα στοιχεία ταύτα ή,

κατά την κρίση του Οικονομικού Εφόρου τα υπάρχοντα είναι ανεπάρκη ή απρόσφορα ενεργείται υπό τούτου προσδιορισμός της αξίας δια χρήσεως παντός άλλου μέσου». Περαιτέρω, στο άρθρο 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3,1 παρ. 1 του ν. 820/1978, στη συνέχεια δε αντικαταστάθηκε από το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 1563/1985, και ίσχυε κατά τον

κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι σε περίπτωση παράλειψης υποβολής δηλώσεως ΦΜΑ επιβάλλεται πρόσθετος φόρος οριζόμενος σε ποσοστό 150% επί του καταλογιζομένου φόρου. Εξάλλου, στο άρθρο 41 του Ν. 1249/82 (ΦΕΚ 43 Α), ορίζονται τα εξής: "1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας, λαμβάνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, μονοκατοικία, διαμέρισμα, κατάστημα, αγρόκτημα και άλλα Οι τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομειώσεώς τους θα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών». Από τον συνδυασμό των

ΦΟΡΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

3673/2007

Από τις πάνω διατάξεις προκύπτει ότι στην φορολογία μεταβίβασης ακινήτων, ο χρόνος γένεσης της φορολογικής ενοχής ανάγεται στον χρόνο κατάρτισης του οριστικού συμβολαίου μεταβίβασης του ακινήτου. Κατά συνέπεια, προκειμένου περι οι μεταβιβάσεων ακινήτων, που έλαβαν χώρα πριν από την υπαγωγή τους στο αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας του, ο φόρος μεταβίβασης υπολογίζεται επί της αγοραίας αξίας των ακινήτων αυτών κατά τον χρόνο της μεταβίβασής τους, για τον προσδιορισμό δε αυτής λαμβάνονται υπόψη ως συγκριτικά στοιχεία, μεταβιβάσεις παρόμοιων περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1587/1950 και όχι οι προκαθορισμένες, βάσει του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού, τιμές. Δεδομένου δε ότι τα δύο συστήματα είναι αυτοτελή, δεν είναι κατά νόμον πρόσφορη και επιτρεπτή η χρήση της προκύπτουσας φορολογητέας αξίας ακινήτων που υπάγονται στο σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού, ως συγκριτικών στοιχείων και εν γένει αποδεικτικών μέσων, για τον προσδιορισμό της πραγματικής αγοραίας αξίας άλλων ακινήτων των οποίων η αξία προσδιορίζεται κατά τις πάγιες διατάξεις του Ν.1587/1950. (Πρβλ ΣΤΕ 2487/1993). Τέλος, στο άρθρο 16 του ν.

1587/1950 ορίζεται ότι: «1. 2. 4. Εάν εντός τεσσάρων ετών από

της κατάρτισεως του οριστικού συμβολαίου μεταβιβάσεως ακυρωθεί τούτο ένεκεν ελαττώματος, αφορώντος εις τας νομικές σχέσεις του πωλητού προς το ακίνητον ή ένεκεν άλλων εξαιρετικών λόγων, δεν επιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως διά την ακύρωσιν, ο δε επί της αρχικής μεταβιβάσεως φόρος

περιορίζεται εις το ήμισυ του αναλογούντος τοιούτου επί της αγοραίας αξίας του

ακινήτου 7. Εάν η πράξις μεταβιβάσεως δεν μετεγράφη στα οικεία βιβλία μεταγραφών ένεκα παρεμβληθέντος νομικού κωλύματος περί την μεταγραφήν και ακυρωθεί αύτη εντός έτους από της συντάξεώς της δικαστικώς, δεν επιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως για την ακύρωσιν και επιστρέφεται ο κατά την κατάρτισιν του ακυρουμένου 'συμβολαίου καταβληθείς φόρος μεταβιβάσεως».

3.Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Οι προσφεύγοντες, ως αγοραστές, υπέβαλαν από κοινού με πωλητή, τον Αλέξανδρο Μπία, την 627/2-6-1997 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτων προς την ΔΟΥ Λαυρίου, με την οποία εδήλωσαν ότι

δυνάμει του 4047/24-7-1997 συμβολαίου πώλησης της συμβολαιογράφου Αθηνών, Θηρεσίας Δάλλα- Πολυζώη, μεταβιβάσθηκε προς αυτούς, κατά ποσοστό 1/2 εξ αδιαίρετου, ένα αγροτεμάχιο, επιφανείας 950 τ.μ. στη θέση «Δασκαλειό-Κακή Θάλασσα», της περιφέρειας Κερατέας Αττικής. Ως αξία του πιο πάνω ακινήτου δηλώθηκε το ποσό των 3.000.000 δραχμών, ενώ η φορολογική αρχή προσδιόρισε αυτήν προσωρινώς, (άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 1587/1950) στο ποσόν των 9.800.000 δραχμών. Μη γενομένης δεκτής της παραπάνω προεκτίμησης, η φορολογική αρχή διενήργησε έλεγχο, από τον οποίο προέκυψε ότι στο προαναφερόμενο συμβόλαιο, ως πωλητής αναφερόταν ο Αλέξανδρος Στέφας, ως αγοραστές οι προσφεύγοντες και ως μεταβιβασθέντα ακίνητα, τα αγροτεμάχια υπ' αριθμ. 26, 27, άρτια και οικοδομήσιμα και 28, επιφανείας 4.000, 4.250 και 3.000 τ.μ. αντίστοιχα, ευρισκόμενα στην ίδια θέση της Περιφέρειας Κερατέας Αττικής. Κατόπιν αυτού, η φορολογική αρχή προέβη στην εκτίμηση της αξίας των πιο πάνω ακινήτων, συνεκτιμώντας τη μεταβίβαση: α) αγροτεμαχίου, επιφάνειας 240 τ.μ., μη αρτίου και μη οικοδομήσιμου, στη θέση «Δασκαλειό» απέχοντος 800 μέτρα από τη θάλασσα, αντί 11.000 δραχμών ανά τ.μ. που έλαβε χώρα στις 26-3-1996 και β) αγροτεμαχίου, επιφανείας 1.000 τ.μ. στη θέση «Κακή Θάλασσα» μη αρτίου και μη οικοδομήσιμου, σε απόσταση 900 μέτρων από τη θάλασσα αντί 8.000 δραχμών ανά τ.μ. που έλαβε χώρα στις 4-5-1995. Στη συνέχεια, η αξία των μεταβιβασθέντων ακινήτων προσδιορίσθηκε από την φορολογική αρχή στο συνολικό ποσό των 168.000.000 δραχμών με την προσβαλλόμενη πράξη και ειδικότερα το πρώτο στο ποσό των 64.000.000 δραχμών, (ήτοι 16.000 ανά τ.μ.), το δεύτερο στο ποσό των 68.000.000 δραχμών (επίσης 16.000 ανά τ.μ.) και το τρίτο στο ποσό των 36.000.000 δραχμών (δηλαδή 12.000 δραχμών ανά τ.μ.). Επιπλέον η φορολογική αρχή θεωρώντας τα μεταβιβασθέντα ακίνητα ως μη δηλωθέντα επέβαλε με το προσβαλλόμενο φύλλο ελέγχου πρόσθετο φόρο σε ποσοστό 150% επί του μη δηλωθέντος ποσού φόρου, κατ' άρθρον 9 του ν. 1587/1950. Κατά της παραπάνω πράξης, οι προσφεύγοντες άσκησαν την κρίνόμενη προσφυγή ισχυριζόμενοι ότι δεν έχουν καταστεί ακόμη κύριοι των μεταβιβασθέντων ακινήτων, δεδομένου ότι δεν έχει λάβει χώρα μεταγραφή.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**3673/2007**

αυτών στο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο και τούτο, διότι ο πωλητής των εν λόγω ακινήτων έχει υποπέσει σε σωρεία αδικημάτων, μεταξύ των οποίων και στο *

αδίκημα της πλαστογραφίας, καθόσον ανέλαβε να μεταγράψει το μεταξύ τους συνταχθέν μεταβιβαστικό συμβόλαιο στο Υποθηκοφυλακείο και ενώ ο Υποθηκοφύλακας Κερατέας αρνήθηκε την εν λόγω μεταγραφή, ο πωλητής εμφάνισε πλαστό πιστοποιητικό μεταγραφής. Για την παραπάνω πράξη πλαστογραφίας, καθώς και για άλλα αδικήματα, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι ασκήθηκε σε βάρος του πωλητή δίωξη σε βαθμό κακουργήματος, και ότι στο κατηγορητήριο, με το οποίο παραπέμφθηκε μαζί με τη συμβολαιογράφο Θηρεσία Δάλλα-Πολυζώη ως συνεργό, αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος επώλησε ακίνητα, τα οποία αποτελούν δημόσια δασική έκταση, σε απόδειξη δε του παραπάνω ισχυρισμού προσκομίζουν σχετικά έγγραφα της ποινικής δικογραφίας κατά το στάδιο της ανάκρισης. Ενόψει, όμως, του ότι η ένδικη πράξη μεταβίβασης δεν έχει ακυρωθεί δικαστικώς για νομικά ελαττώματα ή για νομικό κώλυμα περί την μεταγραφήν της, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι, ως μη κύριοι του ακινήτου, δεν οφείλουν φόρο είναι απορριπτέος, ως

αβάσιμος, αφού σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 1587/1990 φόρος

μεταβίβασης επιβάλλεται κατά την σύνταξη του οριστικού συμβολαίου και μόνο σε περίπτωση δικαστικής ακύρωσης αυτού, επιστρέφεται κατά περίπτωση, τμήμα ή ολόκληρος ο φόρος στον καταβαλλόντα αυτόν. Όσον αφορά δε στο δασικό χαρακτήρα των ακινήτων, τον οποίο προβάλλουν οι προσφεύγοντες, ο

σχετικός ισχυρισμός είναι απορριπτέος αφενός μεν ως αλυσιτελής δεδομένου

ότι ο ένδικος φόρος οφείλεται για κάθε μεταβίβαση για την οποία δεν έχει λάβει χώρα ακύρωση του μεταβιβαστικού συμβολαίου, αφετέρου δε ως ουσία αβάσιμος, εφόσον δεν προσκομίζεται προς απόδειξη αυτού βεβαίωσή του αρμοδίου Δασάρχη, αλλά η από 14-4-2003 βεβαίωση του ιδιώτη τοπογράφου μηχανικού, Γρηγορίου Σκόρδα. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ο προσδιορισμός της αξίας των ακινήτων από την φορολογική αρχή είναι αυθαίρετος και υπερβολικός, διότι αφενός με το αντικειμενικό σύστημα, στο οποίο υπήχθη από το 1999 όλη η περιοχή του Δήμου Λαυρεωτικής, η αξία των ακινήτων στην ένδικη περιοχή ανέρχεται από 1.000 έως 2.000 δραχμές το τ.μ.

και αφετέρου τα συγκριτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η φορολογική αρχή, έχουν καμία σχέση με τα επίδικα, τα οποία είναι εξόχως μειονεκτικά, δεδομένου ότι βρίσκονται σε βραχύδη περιοχή.

4. Επειδή, όπως έχει γίνει ήδη δεκτό σε προηγούμενη σκέψη, η προσδιοριζόμενη κατά το αντικειμενικό σύστημα φορολογητέα αξία των ακινήτων δεν αποτελεί πρόσφορο συγκριτικό στοιχείο για τον προσδιορισμό της αγοραίας αξίας αυτών, για τούτο ο σχετικός λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος. Περαιτέρω, το Δικαστήριο λαμβάνει υπ' όψιν τα συγκριτικά στοιχεία της φορολογικής αρχής ως πρόσφορα και επαρκή, αφού, όπως αναφέρεται στην έκθεση ελέγχου αφορούν σε πλησιόχωρα και παρόμοια ακίνητα, τα οποία μεταβιβάσθηκαν σε χρόνο, που απέχει λίγο από το χρόνο της ένδικης μεταβίβασης. Σε σχέση με τα συγκριτικά τα κρινόμενα πλεονεκτούν μεν από άποψη χρόνου μεταβίβασης, καθόσον μεταβιβάσθηκαν 16 και 26 μήνες αντίστοιχα, αργότερα από τα συγκριτικά, χρονικό διάστημα που κατά τα κοινώς γνωστά σημειώθηκε άνοδος στις τιμές των ακινήτων της περιοχής, τα δύο δε εξ αυτών πλεονεκτούν και ως προς το ότι είναι άρτια και οικάσιμα, μειονεκτούν όμως ως προς το γεγονός ότι αποτελούν μεταβιβάσεις ιδανικών μεριδίων, στοιχείο που καθιστά δυσχερή την εκμετάλλευσή τους. Συνακόλουθα, κρίνει ότι η αγοραία αξία αυτών, κατά τον κρίσιμο χρόνο, πρέπει να προσδιορισθεί ως ακολούθως: α) η αξία του υπ' αριθμ. 26 αγροτεμαχίου σε 40.000.000 δραχμές (4.000 τ.μ. x 10.000 δρχ ανά τ.μ.), β) η αξία του υπ' αριθμ. 27 αγροτεμαχίου σε 42.500.000 δραχμές (4.250 τ.μ. x 10.000 δρχ ανά τ.μ.) και γ) η αξία του υπ' αριθμ. 28 αγροτεμαχίου σε 24.000.000 δραχμές (3.000 τ.μ. x 8.000 δρχ ανά τμ). και συνολικά σε 106.500.000 δραχμές ή 312.545,85 ευρώ. Εξάλλου, ενόψει του ότι τα παραπάνω ακίνητα δεν δηλώθηκαν από τους προσφεύγοντες συντρέχει περίπτωση επιβολής προσθέτου φόρου, κατ' άρθρον 9 του ν. 1587/1950, σε ποσοστό 150% επί της διαφοράς του φόρου που διέφυγαν.

5. Επειδή, τέλος, στο άρθρο 30 παρ. 2 του ν. 820/1978 "Περί λήψεως μέτρων δια την περιστολή της φοροδιαφυγής κ.λ.π." «2. Οι μη υποβάλλοντες παντάπασιν δήλωσιν οιοδήποτε φόρου, τέλους ή εισφοράς ή μη

ΑΝΟΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

3673/2007

καταβάλλοντες το οφειλόμενο τέλος χαρτοσήμου ή παραλείποντες να δηλώσουν ένα περιουσιακά στοιχεία εις την φορολογίαν κληρονομιών, δωρεών και προικιών, υπόκεινται και εις πρόστιμον: α) Από δραχμάς πέντε χιλιάδας (5.000) έως πενήντα χιλιάδας (50.000), εάν το ποσόν του αναλογούντως κυρίου φόρου, τέλους ή εισφοράς δεν υπερβαίνει το ποσόν των διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών. β) Από δραχμάς είκοσι πέντε χιλιάδας (25.000) έως «διακοσίας πενήντα χιλιάδας (250.000), εάν το ποσόν του αναλογούντως κυρίου φόρου, τέλους ή εισφοράς ανέρχεται από δραχμάς διακοσίας χιλιάδας (200.000) έως πεντακοσίας χιλιάδας (500.000), γ) από δραχμάς εκατόν χιλιάδας (100.000) έως ένα εκατομμύριον (1.000.000), εάν το ποσόν του αναλογούντως κυρίου φόρου, τέλους ή εισφοράς υπερβαίνει το ποσόν των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών», στο δε άρθρο 31 παρ. 2 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «2. Όσοι υποβάλλουν ανακριβή δήλωση οποιουδήποτε φόρου υπόκεινται και σε πρόστιμο: α) β) γ) Από 80.000 έως 800.000 δρχ. αν η διαφορά μεταξύ του οφειλόμενου φόρου με βάση τη δήλωση και του προσδιοριζόμενου από τον Προϊστάμενο της ΔΟΥ φόρου είναι μεγαλύτερη των 600.000 δρχ. και κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 20% του οφειλόμενου με βάση τη δήλωση φόρου».

6. Επειδή, με τις προσβαλλόμενες πράξεις επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Λαυρίου επιβλήθηκε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 31 παρ. 2 του ν. 820/1978, σε βάρος εκάστου των προσφευγόντων πρόστιμο ύψους 400.000 δραχμών, με την αιτιολογία ότι προέκυψε διαφορά κυρίου φόρου, ύψους 18.320.000 δραχμών, βάσει της υποβληθείσας από αυτούς κοινής δήλωσης φόρου μεταβίβασης και του προσδιορισθέντος κατόπιν ελέγχου, από τη φορολογική αρχή, φόρου με το προσβαλλόμενο φύλλο, σε ποσοστό μεγαλύτερο του 20%. Ωστόσο, ενόψει του ότι, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, τα ένδικα ακίνητα δεν δηλώθηκαν από τους προσφεύγοντες το Δικαστήριο κρίνει ότι η Φορολογική Αρχή μη νομίμως εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις προστίμου κατ' εφαρμογήν της διάταξης του άρθρου 31 του ν. 820/1978 λόγω ανακριβούς δήλωσης, ενώ θα έπρεπε να επιβάλει παρακολουθηματικά πρόστιμα με βάση τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 2 του

ιδίου νόμου. Ενόψει αυτού και, δεδομένου ότι στα πρόστιμα των ανωτέρω διατάξεων υπάρχει διακύμανση του επιβλητέου ποσού προστίμου, γεγονός που συνεπάγεται την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της φορολογικής αρχής ως προς την επιμέτρηση του ύψους αυτών, το Δικαστήριο κρίνει ότι, οι προσβαλλόμενες πράξεις επιβολής προστίμου είναι νομικώς πλημμελείς και πρέπει να ακυρωθούν, και να αναπεμφθεί κατά το μέρος αυτό, η κρινόμενη διαφορά στην αρμόδια ΔΟΥ, ώστε η τελευταία να εκδόσει νέες πράξεις επιβολής προστίμου με βάση τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 2, ασκώντας την διακριτική της ευχέρεια ως προς την επιμέτρηση του προστίμου.

7. Επειδή, κατ' ακολουθίαν η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, να τροποποιηθεί αναλόγως το προσβαλλόμενο φύλλο ελέγχου, να ακυρωθούν οι συναφείς πράξεις επιβολής προστίμου του ν. 820/1978. Τέλος, μέρος του καταβληθέντος παραβόλου ύψους 3 ευρώ να αποδοθεί στους προσφεύγοντες κατ' ισομοιρίαν, σύμφωνα με το άρθρο 277 παρ. 9 του ΚΔΔ, ενώ, δεν συντρέχει περίπτωση ρύθμισης των δικαστικών εξόδων, καθώς ουδείς εκ των διαδίκων αιτείται την καταβολή αυτών (άρθρο 275 παρ. 7 του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑΤΑΓΤΑ

Δέχεται εν μέρει την προσφυγή.

Μεταρρυθμίζει το 58/5-11-2002 φύλλο ελέγχου φόρου μεταβίβασης ακινήτου (ΦΜΑ) του Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. Λαυρίου.

Προσδιορίζει την γοραία αξία των μεταβιβασθέντων ακινήτων συνολικά σε ~~επτακόσιες~~ ~~εξ~~ ~~πενήντα~~ ~~χιλιάδες~~ ~~πεντακόσια~~ ~~οκτακόσια~~ ~~πέντε~~ ευρώ και ογδόντα πέντε λεπτά (312.545,85), επί της οποίας θα υπολογισθεί ο κύριος φόρος που αναλογεί, καθώς και ο πρόσθετος φόρος λόγω μη υποβολής δηλώσεως, σε ποσοστό εκατόν πενήντα τοις εκατό (150α/ο) επί του ποσού του διαφευγόντος φόρου.

Ακυρώνει τις 90 και 91/5-11-2002 Πράξεις Επιβολής προστίμου του άρθρου 31 του ν. 820/1978 του ίδιου ως άνω Προϊσταμένου και αναπέμπει την υπόθεση κατά το μέρος αυτό στην αρμόδια ΔΟΥ προκειμένου να εκδώσει νέες πράξεις επιβολής προστίμου, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο σκέπτικό της παρούσας.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**3673/2007**

Διατάσσει την απόδοση μέρους του καταβληθέντος παραβόλου ύψους 3 ευρώ στους προσφεύγοντες κατ' ισομοιρίαν.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 20-2-2007 και η απόφαση δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στον ίδιο τόπο στις 30-3-2007.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ**ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ****Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ****ΑΘΗΝΑ ΤΣΩΝΟΥ****Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ****ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ****Ακριβές αντίγραφο****Αθήνα5...2...08****Ο προϊστάμενος του τμήματος****Αικ. Καλλή****6 αντίγραφα**